

מסכת ברכות

פרק ט משנה ה

חֵיב אָדָם לְבָרֵךְ עַל הָרָעָה כְּשֶׁנֶּשֶׂה מְבָרֵךְ עַל הַטּוֹבָה,
שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ו) וְאֶהְיֶה אֵת יְיָ אֱלֹהֵיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. בְּכָל לְבָבְךָ, בְּשֵׁנֵי יִצְרִיךָ, בְּיִצֵּר טוֹב וּבְיִצֵּר
רָע. וּבְכָל נַפְשְׁךָ, אֲפִלּוּ הוּא נוֹטֵל אֶת נַפְשְׁךָ. וּבְכָל מְאֹדְךָ, בְּכָל
מְמוֹנְךָ. דָּבָר אֲחֵר בְּכָל מְאֹדְךָ, בְּכָל מִדָּה וּמִדָּה שֶׁהוּא מוֹדֵד לָךְ
הֵיוּ מוֹדֵה לוֹ בְּמֵאֵד מְאֹד. לֹא יִקַּל אָדָם אֶת רֹאשׁוֹ כְּנֹגֵד שַׁעַר
הַמְּזֻרָח, שֶׁהוּא מְכֻוֵּן כְּנֹגֵד בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים. לֹא יִכְנֹס לְהַר
הַבַּיִת בְּמִקְלוֹ, וּבְמִנְעָלוֹ, וּבְפִנְדָּתוֹ, וּבְאַבְקָה שֶׁעַל רִגְלָיו, וְלֹא
יַעֲשֶׂנוּ קַפְנִדְרִיָּא, וְרִקְיָה מִקַּל וְחֹמֶר. כָּל חוֹתָמֵי בְּרָכוֹת שֶׁהָיוּ
בְּמִקְדָּשׁ, הָיוּ אוֹמְרִים מִן הָעוֹלָם. מִשְׁקָלָקְלוֹ הַמִּינִין, וְאָמְרוּ,
אֵין עוֹלָם אֶלָּא אֶחָד, הִתְקִינוּ שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים, מִן הָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם. וְהִתְקִינוּ, שֶׁיְהִי אָדָם שׂוֹאֵל אֶת שְׁלוֹם חֲבֵרוֹ בְּשֵׁם,
שֶׁנֶּאֱמַר (רות ב) וְהִנֵּה בָעֵז בָּא מִבֵּית לָחֶם, וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְיָ

עֲמַכֶּם, וַיֹּאמְרוּ לוֹ, יְבָרְכֵךָ יְיָ. וַאֲמַר (שופטים ו) יְיָ עִמָּךְ גִּבּוֹר
הָהוּא. וַאֲמַר (משלי כג) אַל תִּבּוֹז כִּי זָקְנָה אָמְךָ. וַאֲמַר
(תהלים קיט) יַעַת לַעֲשׂוֹת לִי הִפְרוּ תוֹרָתְךָ. רַבִּי נָתַן אֹמֶר,
הִפְרוּ תוֹרָתְךָ יַעַת לַעֲשׂוֹת לִי: